

Az átláthatóság követelménye arra kötelezi a döntést hozó szervezet, hogy minden lehetséges ajánlattevő számára megfelelő mértékben biztosítsa a megfelelő közzétételt, ami lehetővé teszi a szolgáltatásnyújtásra irányuló közbeszerzési szerződések odaítélésére vonatkozó eljárásának megnyitását a versenytársak előtt, ugyanakkor biztosítja az eljárás részrehajlás-mentességének ellenőrzését is.

A Bizottság véleménye szerint teljesen nyilvánvaló, hogy az olasz hatóságok nem tartották tiszteletben az átláthatóság fentebb említett elvét, amikor is közbeszerzési eljárás nélkül 2006. január 1-ig megújították a már jogosultak említett 329 koncesszióját lóversenyfogadások fogadására és gyűjtésére.

(¹) HL L 209., 1992.7.24., 1. o.

(²) EBHT I-10745. o.

(³) EBHTI-8291, az indoklás 31. pontja

Az Európai Közösségek Bizottsága által 2004. június 29-én a Belga Királyság ellen benyújtott kereset

(C-275/04. sz. ügy)

(2004/C 217/28)

Az Európai Közösségek Bizottsága, képviseli: C. Giolito és G. Wilms, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg, 2004. június 29-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához a Belga Királyság ellen.

Az Európai Közösségek Bizottsága a következő döntés meghozatalát kéri a Bíróságtól:

1. A Bíróság állapítsa meg, hogy a Belga Királyság

- mivel az 1150/200/EK rendelet 6. cikk 3. bekezdés a) ponttól (¹) eltérően nem könyvelte le számláján a megállapított jogosultságokat a kitűzött határidőn belül

és

- mivel nem győződött meg arról, hogy 1995. január 1-től kezdve az 1150/2000/EK rendelet 6. cikk 3. bekezdés a) pontjában előírt lekönyvelés késedelmes végrehajtása következtében előfordultak-e újabb késedelmek a saját források rendelkezésére bocsátását illetően, megsemmisítette az adott időszakra vonatkozó archívumokat és elmulasztotta azokat a Bizottság felé továbbítani, hogy ez utóbbi az 1552/89/EK rendelet 11. cikke (²) értelmében kiszámíthassa a saját források késedelmes rendelkezésre bocsátásából eredő késedelmi kamatozatokat,

a Belga Királyság elmulasztotta az EK 10. cikkből, valamint a Közösségek saját forrásainak rendszeréről szóló 94/728/EK, Euratom határozat (³) végrehajtásáról rendelkező 2000. május 22-i 1150/EK, Euratom tanácsi rendelet 6. cikk 3., 9., 10. és 11. bekezdésekből következően reá háruló kötelezettségeit, amely rendelet a Közösségek saját forrásainak rendszeréről szóló, azonos tárgyú 88/376/EGK,

Euratom határozat végrehajtásáról rendelkező 1989. május 29-i 1552/EGK, Euratom tanácsi rendeletet hatályon kívül helyezte (⁴), illetve annak helyébe lépett.

2. kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

Miután a Belga Királyság nem tartotta be a lekönyvelésre vonatkozó közösségi rendelkezéseket, ezzel késést okozott a saját források rendelkezésre bocsátásában. A tagállamoknak ugyanis a megállapított, garantált és nem vitatott jogosultságok bevételeit az 1150/2000/EK rendelet 6. cikk 3. bekezdés a) pontja értelmében le kell könyvelniük („A számla”), míg az ugyanezen rendelkezés 3. bekezdés b) pontjában foglalt könyvelés („B számla”) csak azokra a megállapított jogosultságokra vonatkozik, amelyeket még nem szedtek be, illetve amelyekre nem volt biztosíték. A külső tranzit keretében kibocsátott garancia (T1, TIR füzet, ATA füzet, stb.) által fedezett bevételeket a külön számlákon csak akkor lehet lekönyvelni, ha azokat a megfelelő formában állították ki, tehát a határidők betartása mellett, írásbeli kérvény bemutatásával.

A Bizottság nem tudja elfogadni az eltérések és a lekönyvelésben mutatkozó késések Belgium által előadott magyarázatát.

(¹) A Tanács 1150/2000 EK, Euratom rendelete (2000. május 22.) a Közösségek saját forrásainak rendszeréről szóló 94/728/EK, Euratom határozat végrehajtásáról (HL L 130., 1. o.)

(²) A Tanács 1552/1989 EGK, Euratom rendelete (1989. május 29.) a Közösségek saját forrásainak rendszeréről szóló 88/376/EGK, Euratom határozat végrehajtásáról

(³) HL L 293., 9. o.

(⁴) HL L 185., 24. o.

Az Európai Közösségek Bizottsága által 2004. június 30-án a Holland Királyság ellen benyújtott kereset

(C-282/04. sz. ügy)

(2004/C 217/29)

Az Európai Közösségek Bizottsága, képviseli: Hans Støvlbæk és Albert Nijenhuis, 2004. június 30-án keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához a Holland Királyság ellen.

Az Európai Közösségek Bizottsága a következő döntés meghozatalát kéri a Bíróságtól:

- állapítsa meg, hogy azáltal, hogy a Koninklijke KPN NV társaság alapszabályában fenntartott egyes rendelkezéseket, melyek szerint a társaság alaptőkéje egy olyan, a holland állam birtokában lévő különleges névre szóló részvényt tartalmaz, melyhez a társaság arra jogosult szervei által hozott bizonyos határozatok jóváhagyása tekintetében különleges jogok fűződnek, a Holland Királyság elmulasztotta az EK 56. és 43. cikke alapján fennálló kötelezettségei teljesítését,

– kötelezze a Holland Királyságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb jogi érvek:

A Koninklijke PTT Nederland NV-t 1998-ban két önálló társaságra választották szét: a Koninklijke KPN NV-re (KPN) a távközlési és a TNT POSTGROEP NV-re (TPG) a logisztikai és szétosztási tevékenység végzésére. A Koninklijke KPN NV társaság alaptőkéje a törzsrészvényeken és az elsőbbségi részvényeken kívül egy olyan különleges névre szóló részvényből áll, melyhez bizonyos elsőbbségi jogok fűződnek. Ez a különleges részvény jelenleg a holland állam birtokában van.

Az alapszabály értelmében ehhez a különleges részvényhez különleges jogok fűződnek a társaság arra jogosult szervei által hozott bizonyos határozatok jóváhagyása tekintetében.

A Bizottság szerint az ehhez a különleges részvényhez fűződő jogok a tőkemozgás és a letelepedés szabadságát korlátozzák. Ezek a különleges jogosultságok, még ha nem is tartalmazzak kifejezett hátrányos megkülönböztetést, megnehezíthetik az adott társaság részvényeinek megszerzését és más tagállamok befektetőit visszatartják attól, hogy e társaság részvényeibe fektessenek be. E különleges jogosultságok ugyanis a KPN-be történő közvetlen befektetésből eredő jogok jelentős korlátozását vonják magukkal. Ezért a szabad tőkemozgást akadályozhatják, így az EK-szerződés 56. cikke szerinti tőkemozgásra vonatkozó korlátozást jelentenek.

Mivel arra is lehetőséget adnak a holland államnak, hogy a társaság vezetése és az általános ügyvitel felett utasítási jogot gyakoroljon, ezek a különleges jogosultságok a közvetlen befektetéseket is befolyásolják, így az EK-szerződés 43. cikke szerinti letelepedés szabadságára vonatkozó korlátozást is jelenthetnek.

Az Európai Közösségek Bizottsága által 2004. június 30-án a Holland Királyság ellen benyújtott kereset

(C-283/04. sz. ügy)

(2004/C 217/30)

Az Európai Közösségek Bizottsága, képviseli: Hans Støvlbæk és Albert Nijenhuis, 2004. július 1-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához a Holland Királyság ellen.

Az Európai Közösségek Bizottsága a következő döntés meghozatalát kéri a Bíróságtól:

– állapítsa meg, hogy azáltal, hogy a TPG társaság alapszabályában fenntartott egyes rendelkezéseket, melyek szerint a társaság alaptőkéje egy olyan, a holland állam birtokában lévő különleges névre szóló részvényt tartalmaz, melyhez a társaság arra jogosult szervei által hozott bizonyos határozatok jóváhagyása tekintetében különleges jogok fűződnek, a Holland Királyság elmulasztotta az EK 56. és 43. cikke alapján fennálló kötelezettségei teljesítését,

– kötelezze a Holland Királyságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb jogi érvek:

A Koninklijke PTT Nederland NV-t 1998-ban két önálló társaságra választották szét: a Koninklijke KPN NV-re (KPN) a távközlési és a TNT POSTGROEP NV-re (TPG) a logisztikai és szétosztási tevékenység végzésére. A TPG társaság alaptőkéje a törzsrészvényeken és az elsőbbségi részvényeken kívül egy olyan különleges névre szóló részvényből áll, melyhez bizonyos elsőbbségi jogok fűződnek. Ez a különleges részvény jelenleg a holland állam birtokában van.

Az alapszabály értelmében ehhez a különleges részvényhez különleges jogok fűződnek a társaság arra jogosult szervei által hozott bizonyos határozatok jóváhagyása tekintetében.

A Bizottság szerint az ehhez a különleges részvényhez fűződő jogok a tőkemozgás és a letelepedés szabadságát korlátozzák. Ezek a különleges jogosultságok, még ha nem is tartalmazzak kifejezett hátrányos megkülönböztetést, megnehezíthetik az adott társaság részvényeinek megszerzését és más tagállamok befektetőit visszatartják attól, hogy e társaság részvényeibe fektessenek be. E különleges jogosultságok ugyanis a KPN-be történő közvetlen befektetésből eredő jogok jelentős korlátozását vonják magukkal. Ezért a szabad tőkemozgást akadályozhatják, így az EK-szerződés 56. cikke szerinti tőkemozgásra vonatkozó korlátozást jelentenek.

Mivel arra is lehetőséget adnak a holland államnak, hogy a társaság vezetése és az általános ügyvitel felett utasítási jogot gyakoroljon, ezek a különleges jogosultságok a közvetlen befektetéseket is befolyásolják, így az EK-szerződés 43. cikke szerinti letelepedés szabadságára vonatkozó korlátozást is jelenthetnek.

A Bizottság nem vitatja, hogy a postai rendszer jó működésének biztosítása, ahogy azt a holland kormány állítja, kényszerítő közérdekű indok lehet. Megjegyzi azonban, hogy az „aranyrészvényhez” fűződő jogok azokra a postai szolgáltatásokra is kiterjednek, amik nem a 97/67/EK irányelvben meghatározott egyetemes szolgáltatások (így pl. a gyorspostára vagy a logisztikai szolgáltatásokra); azaz az ilyen szolgáltatások nem alapulnak olyan kényszerítő közérdekű indokokon, melyek az EK-szerződés alapelveinek korlátozását igazolnák. Ezenkívül a holland hatóságok nem is éltek minden lehetőséggel, amit a 97/67/EK irányelv az egyetemes postai szolgáltatások teljesítésének biztosítása érdekében nyújt. Ebben az összefüggésben utalni kell arra, hogy a 2002/39/EK irányelv kibővítette a tagállamok lehetőségeit ellenőrzések és különleges eljárások bevezetésére, a fenntartott szolgáltatások tiszteletben tartása érdekében. Ennyiben a különleges részvényesi jogosultságok rendszerének alkalmazása nem tűnik arányosnak az elérni kívánt céllal. Végül e különleges jogosultságok belátás szerinti gyakorlása nem egyeztethető össze azokkal a követelményekkel, amelyeket a Bíróság ítélezési gyakorlata állított fel.